

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
BENIZEΛΟΥ 55, 65403 ΚΑΒΑΛΑ
ΤΗΛ.: 2510 222942, FAX: 2510 231505
E-mail: geoteeam@otenet.gr
Web site: www.geotee-anmak.gr
Πληροφορίες: Αμπελιδής Θεόδωρος

Καβάλα, 04-06-2010

Αριθ. Πρωτ: 361

Προς: Μ.Μ.Ε Ν.Καβάλας, Δράμας,
Σερρών

Κοιν.: -Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
-Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
-Μέλη του παραρτήματος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Για την

Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος

Καθώς οι κλιματικές αλλαγές καθημερινά διαφεύδουν ακόμα και τα πιο πρόσφατα (και πιο απαισιόδοξα) επιστημονικά ευρήματα, γίνεται ξεκάθαρο ότι βρισκόμαστε πιο κοντά από ποτέ σε μία κρίση πολύ μεγαλύτερη από ότι έχουμε φανταστεί. Γνωρίζουμε ότι μία αύξηση της μέσης πλανητικής θερμοκρασίας κατά 1,5 °C, θα επιφέρει ανεπανόρθωτες επιπτώσεις, ενώ ενδεχόμενη αύξηση κατά 2 °C θα οδηγήσει σε καταστροφικές αλλαγές για τον πλανήτη. Χρειαζόμαστε ένα παγκόσμιο σχέδιο που θα οδηγήσει το συντομότερο δυνατό στη συγκράτηση της αύξησης της θερμοκρασίας και τη μείωσή της σε σύγκριση με τα σημερινά επίπεδα.

Μέσα στο 2009, διεξήχθησαν οι πιο κρίσιμες διαπραγματεύσεις για το κλίμα, το Δεκέμβρη στην Κοπεγχάγη, όπου οι κυβερνήσεις κατέληξαν σε μη δεσμευτική όμως συμφωνία για την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών. Η συμφωνία αυτή είναι η καλύτερη ευκαιρία που έχουμε για να αντιστρέψουμε τις σημερινές αυξητικές τάσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Για την επίτευξη όμως μιας αποτελεσματικής συμφωνίας στο θέμα των κλιματικών αλλαγών απαιτείται η συνεργασία όλων των φορέων (από τις κυβερνήσεις μέχρι τους απλούς πολίτες) που μέχρι στιγμής δεν έχει επιτευχθεί. Οι ηγέτες των κρατών σε ολόκληρο τον πλανήτη θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να συνεργαστούν και να εφαρμόσουν πολιτικές για να προστατέψουν τον πλανήτη και το περιβάλλον.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.), επισημαίνοντας και αναγνωρίζοντας το πρόβλημα της υποβάθμισης και καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος, καθιέρωσε ήδη εδώ και χρόνια την **5η Ιουνίου ως Παγκόσμια Ημέρα για το Φυσικό Περιβάλλον**. Στις μέρες μας μάλιστα το εν λόγω ζήτημα αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σημασία, λόγω του παγκόσμιου προβλήματος της ρύπανσης και μόλυνσης του περιβάλλοντος, που στην εποχή μας έχει λάβει τεράστιες και επικίνδυνες διαστάσεις και απειλεί με αφανισμό τον πλανήτη μας και κάθε μορφή ζωής.

Το πρόβλημα της καταστροφής του περιβάλλοντος δεν είναι τωρινό. Από την πρωτόγονη εποχή ως σήμερα, ο άνθρωπος έχει επιφέρει μεγάλες ή μικρές αλλοιώσεις και καταστροφές στο φυσικό χώρο που τον περιβάλλει,

όπως π.χ. πυρκαγιές, όξινη βροχή, εξάντληση του εδάφους από τη μονοκαλλιέργεια ή την υπερβόσκηση, μείωση ή υποβάθμιση του ωφέλιμου εδάφους αλλά και του υπεδάφους εξαιτίας των εκχερσώσεων και των εκτεταμένων εκμεταλλεύσεων αντίστοιχα, καταστροφή του υδάτινου πλούτου και των ποταμών κ.α..

Το πρόβλημα της προστασίας του περιβάλλοντος αποκτά σήμερα μια νέα διάσταση. Η εκβιομηχάνιση έχει επεκταθεί σημαντικά σε όλες τις ηπείρους του πλανήτη και έχει γίνει παγκόσμιο φαινόμενο. Η επιστήμη και η τεχνολογία εξελίσσεται ταχύτατα, έτσι ώστε τα επόμενα χρόνια οι ειδικοί προβλέπουν ότι θα πραγματοποιηθούν βαθύτατες αλλαγές στις συνθήκες ζωής του ανθρώπου.

Μεγάλες καταστροφές έχει όμως υποστεί και ο δασικός πλούτος της χώρας μας. Πριν από 100 χρόνια τα δάση κάλυπταν το 50% της επιφάνειας της, σήμερα καλύπτουν μόνο το 12%. Πυρκαγιές, εκχερσώσεις, ανεξέλεγκτη βόσκηση, διάβρωση, νόμοι και δασική πολιτική ήταν οι βασικοί παράγοντες.

Σε ότι αφορά τη γεωργική γη, είναι ορατοί πλέον οι κίνδυνοι από την αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και άλλων τοξικών ουσιών τόσο στο έδαφος όσο και στο ευρύτερο περιβάλλον, στην πανίδα, στις θάλασσες, στις λίμνες και στα ποτάμια. Αν και για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, που είναι παγκόσμιο μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι κάποια μέτρα άρχισαν να λαμβάνονται ιδίως σε επίπεδο Ε.Ε. για να αποτραπούν επικίνδυνες καταστάσεις, δεν μπορούμε να ισχυρισθούμε το ίδιο και για τον χείριστο εχθρό της Ελληνικής γεωργικής γης, που δεν είναι άλλος από την αλόγιστη αλλαγή της χρήσης αυτής.

Το πρόσχημα της οικιστικής ανάπτυξης ή της δήθεν «αξιοποίησης της περιοχής» όπως συνήθως λέγεται, δεν μπορεί πλέον να αποτελεί «άλλοθι» στην παραπέρα καταστροφή δασών μεγάλης προστατευτικής και περιβαλλοντικής σημασίας. Μέσα από τον κατάλληλο σχεδιασμό και την αξιοποίηση του πλούσιου γεωτεχνικού ανθρώπινου δυναμικού, θα μπορούσαν να βρεθούν εδάφη που να καλύπτουν ανάλογες ανάγκες. Χρειάζεται επιτέλους να προσεγγίσουμε σοβαρά και με προτεραιότητα, το θέμα της πολιτικής χρήσεων εδαφών, του χωροταξικού σχεδιασμού, του Δασολογίου, του Εθνικού κτηματολογίου. Έχουμε χρέος στη νέα γενιά της Ελλάδας να αφήσουμε γόνιμη και εύφορη γη για να την αξιοποιήσει στο διηνεκές. Στις θάλασσες, τις λίμνες και τα ποτάμια η σημερινή κατάσταση δεν είναι καλύτερη, όμως το πρόβλημα είναι εντονότερο στις κατοικημένες περιοχές.

Μια σειρά από νέους παράγοντες, έχουν διαμορφώσει μια εντελώς καινούργια κατάσταση, που εγκυμονεί κινδύνους για το μέλλον του τόπου και απαιτεί τη λήψη επειγόντων και ριζικών μέτρων. Ο όγκος της βιομηχανικής παραγωγής στα τελευταία χρόνια, αυξήθηκε σημαντικά. Ταυτόχρονα νέοι κλάδοι αναπτύσσονται στο βιομηχανικό τομέα, μεταλλουργία – χημικές βιομηχανίες – διυλιστήρια κ.λ.π., οι οποίοι είναι ιδιαίτερα επιβαρυντικοί για το περιβάλλον. Η βιομηχανική ανάπτυξη έγινε ανισομερώς. Ο πληθυσμός της Αττικής έχει ξεπεράσει τα 5 εκατ. κατοίκους.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι για να καλύψει ο σημερινός άνθρωπος τις βιοτικές του ανάγκες, χρειάζεται 70 φορές περισσότερη ενέργεια απ' τον πρόγονό του των προϊστορικών χρόνων. Γεγονός που δημιουργεί επιτακτική την ανάγκη για την ορθολογική αξιοποίηση των

ανανεώσιμων πηγών ενέργειας όπως είναι η ηλιακή η αιολική και η γεωθερμική.

Κι όμως. Αν ήξερε ο σύγχρονος άνθρωπος τις πολύτιμες υπηρεσίες που αφιλοκερδώς και απρόσκοπτα μας παρέχει το περιβάλλον, τότε είναι βέβαιο ότι θα αναθεωρούσε πολλές από τις απόψεις του για τον τρόπο χρήσης του. Το περιβάλλον δεν είναι ξεκομμένο από τον άνθρωπο, την πρακτική του δράση, τις κοινωνικές και οικονομικές του σχέσεις. Υπάρχουν οργανικοί δεσμοί ανάμεσα στον άνθρωπο και το φυσικό του περιβάλλον. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει έξω από αυτό που αποτελεί τη φυσική του προέκταση. Ταυτόχρονα ο άνθρωπος δεν μπορεί να μεταχειρίζεται τη φύση, μ' οποιοδήποτε τρόπο και προπαντός δεν μπορεί να τη βλέπει εχθρικά σαν ένα μέσο που πρέπει να κατακτήσει, να υποτάξει και να κυριαρχήσει πάνω της.

Σήμερα τίθεται κυρίαρχο οικουμενικό θέμα η προστασία του περιβάλλοντος. Αυτό δεν σημαίνει ότι σταματάμε ή περιορίζουμε την επιστημονική και τεχνολογική ανάπτυξη. Επιστροφή προς τα πίσω δεν επιδιώκεται και είναι αδύνατη. Η κατάργηση των κάθε λογής αντιφάσεων στην παραγωγική διαδικασία, η δυνατότητα να σχεδιάζεται η παραγωγή σε εθνική και υπερεθνική κλίμακα καθώς και ανάλογοι κοινωνικοί και οικονομικοί όροι, είναι όλες εκείνες οι απαραίτητες προϋποθέσεις για μια ανεμπόδιστη ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας χάρη στην οποία θα είναι δυνατό να λυθούν όλα τα μεγάλα και τα πολυσύνθετα προβλήματα της προστασίας του περιβάλλοντος και της ζωής του ανθρώπου.

Το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, ως φορέας όλων των γεωτεχνικών επιστημονικών κλάδων, Γεωπόνων, Δασολόγων, Κτηνιάτρων, Γεωλόγων, και Ιχθυολόγων, έχει καθήκον και είναι αποφασισμένο να συμβάλλει στην προσπάθεια της προστασίας και βελτίωσης του φυσικού μας περιβάλλοντος, αξιοποιώντας τις επιστημονικές γνώσεις των μελών του, για μια αειφόρο ανάπτυξη με σεβασμό προς το περιβάλλον που είναι απαραίτητο τόσο σε εμάς, όσο και οι επόμενες γενιές. Κινούμενο πάντα στην κατεύθυνση του να δίνει αφενός ιδιαίτερη έμφαση στη σημαντικότητα όλων των θεμάτων που αφορούν το περιβάλλον και να επιδιώκει αφ' ετέρου να διεγείρει τις περιβαλλοντικές ανησυχίες όλων των πολιτών.

Για τη Διοικούσα Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Δημήτριος Σωτηριάδης

Χρήστος Λαγούδας